הכסף שהיה בידי מנג'ל נתפס, והוא התבקש להתלוות לשוטרים לצורך חקירה.

„בעת שנסענו לתחנת־המישטרה, הורה מנג'ל באוזניי כי הכסף שנתפס הוא כספו של הולמס," סיפר פרלמן.

אך אם חשב הולמס שלפחות חלק מהכסף יחזור לרשותו, הוא גילה תוך זמן קצר שטעות בידיו.

הכסף שנתפס, עוקל אומנם לטובתו, אך רק באחת משתי הדרכים: או אחרי מאבק מישפטי ממושך, או אחרי קבלת הסכמה בכתב ממנג'ל. כך הוסבר לו במישרד עורכי־דין מקומי בציריך.

מנג'ל עצמו שוחרר אחרי זמן־קצר ושב זועם לארצות־הברית.

השגרירות מבקשת

ב־20 בספטמבר חתם מנג'ל על תצהיר לפני עורך־דין בפלורידה, שבו פירט את טענותיו. בתצהיר שהובא לפני העולם הזה סיפר מנג'ל, כי בשלהי אוגוסט (כמה ימים לפני מיפגש־המלכודת בציריך) פנה אליו הולמס וביקש שיפגשו בתל־אביב. הפגישה אכן נערכה, במלון שרתון בתל־אביב, ואז נתן מנג'ל להולמס כמות של אבני־חן שהולמס העריכם כשווים 500 אלף דולר זימבאבוויים. לדבריו, הוא הזכיר להולמס באותו מעמד, שהוא אמור לקבל סך של 35 אלף דולר עבור הוצאות בגין העיסקה של החלפת הדולארים הזימבאבוויים באמריקאיים כפי שהוסכם. „באותו זמן הצביע הולמס על אחריותו לתשלום ההוצאות (שלא בוצע) האמורות, והציע שהחזקתי במטבע הזימבאבווי (ההפרש בין מיליון ו־234 אלף שקיבל, וחצי הזימבאבווית בוושינגטון, בחיפוש אחרי הנוהלים המתאימים להחזרת הכסף לארץ שממנה הוא הוצא שלא כחוק. „הנוהלים האמורים להשבת המטבע הזימבאבווי יושלמו בעתיד הקרוב," סיים מנג'ל את תצהירו.

לידי העולם הזה הגיעה מיכתב רישמי של שגרירות רפובליקת זימבאבווה בארצות־הברית. במיכתב — הנושא את התאריך 23 בספטמבר והמיועד לכל מי שקשור בפרשה — נאמר, שהם מבקשים להודיע לכל חוקר מישטרתי מוסמך בארצות־הברית ובשוויץ, שסטיל הולמס, לשעבר אזרח רודזיה וכיום תושב דרום־אפריקה, נחקר על מעורבות בעבירה של יצוא לא חוקי של מטבע זימבאבווי. לדבריהם, הוא נחקר תוך התייחסות מיוחדת לכסף, שעוקל על־ידי מישטרת ציריך מידי הולמס ושעתה הוא נמצא בידי התביעה הכללית בציריך.

הזימבאבווים מציינים, שהם יהיו מלאי הערכה אם התביעה הכללית תשמור את הסכום עד שנציג חוקי של ממשלת זימבאבווה יבוא לשוויץ, מלווה בעורך־דינו של מנג'ל, כדי לקחת את הכסף. אם הולמס ינסה להוציא את הכסף, הם מבקשים שהוא יעוכב עד בוא הנציג הרישמי.

הולמס היה על סף יאוש. „מאז המלכודת בציריך נסעתי מדרום־אפריקה לאירופה ולישראל ארבע פעמים, בניסיון לשחרר את כספי. אולם מנג'ל מנע את שיחרור הכספים על־ידי התחמקותו מלקבל מסירת כיתבי בית־הדין ומדיון מישפטי, למרות שהודה כי הכספים המעוקלים שייכים לי, שלא נתן לי עבורם כל תמורה, ושאף הסכים להחזירם לי."

הולמס הגיש תביעה נגד מנג'ל

הולמס ועורכי־דינו ניסו להגיע עם מנג'ל לפשרה. מנג'ל הסכים לבסוף לקבל סכום של 31 אלף דולר כהוצאות, תמורת זאת הוא התחייב לעשות לשיחרור 740 אלף הדולר הזימבאבווים שעוקלו בשוויץ, ולוותר על כספים נוספים שהגיעו לו, לדעתו.

הולמס היה אמור לוותר על תביעה נוספת נגדו ונגד שותפיו של מנג'ל.

הולמס גרס, שההסכם הוא רע עבורו. לדבריו, הוא הוציא 100 אלף דולר אמריקאים מאז שהסתבך בעיסקה עם מנג'ל, והנזק הכספי שנגרם לו הוא עצום, מה גם שחלק מהכסף אינו שייך לו. לטענתו, מנג'ל איים עליו שהוא ישלח לממשלת זימבאבווה חומר נגדו, שעלול לסכן את בני־משפחתו שנשארו שם, ביניהם בת בהריון.

„בנסיבות אלה של לחץ וכורח קיצוניים, ובנסיבות של הסחיטה המתוארות, אין אני רואה כל מוצא אחר מאשר להיכנע לדרישותיו של מנג'ל," קבע הולמס.

בתחילת השבוע שעבר שוב יצאו לשוויץ המעורבים בפרשה. מנג'ל הגיע מארצות־הברית, מלווה בצעירה יפהפיה, בט אלווין. בציריך הוא פגש בעורך־דינו התל־אביבי, שניהל עבורו את המשא־ומתן בארץ עם עורכי־הדין של הולמס. גם הולמס ועורך־דינו הגיעו לציריך.

הולמס הפקיד בסניף בנק־הפו־עלים ביפו, הנאמן לצורך העיסקה, סכום של 31 אלף דולר עבור מנג'ל, שהיה עובר לידיו אחרי אישור עורכי־הדין של שני הצדדים.

הפרקליט הורד מהמטוס

ל־באורה, עמדה הפרשה לפני סיום. אך גם הפעם היא הסתבכה. בעוד שבציריך היו עסוקים שני הצדדים בהשלמת העיסקה ובחתימה על החוזה, והולמס קיבל 734 אלף דולר זימבאבוויים, פנה פרקליט נוסף של הולמס, מאותו המישרד, לבית־המישפט המחוזי בתל־אביב, וביקש להטיל עיקול על 31 אלף הדולר, שעל־פי ההסכם היו צריכים לעבור לידי מנג'ל אחרי שהוא היה אמור להעביר את הדולארים הזימבאבוויים לידי הולמס. הפניה היתה ביום שני שעבר, ה־7 בנובמבר.

עדה הדוגמנית האמריקאית בט אלווין, ידידתו של מוטי מנג'ל, כפ
שצולמה השבוע בחדרה במלון בתל־אביב, שבו היא מתגוררו
עם מנג'ל. היא היתה עדה להעברת הכסף הזימבאבווי לידיו של הפלי
הרודזי הלבן סטיל הולמס, שבוצעה בשבוע שעבר בסניף בנק בשוויי

עשה זאת, למחרת בבוקר, נדהם לשמוע שהסכום — 31 אלף הדולר שיועדו עבורו — עוקל על־ידי הולמס.

הוא מיהר לנמל־התעופה וביקש

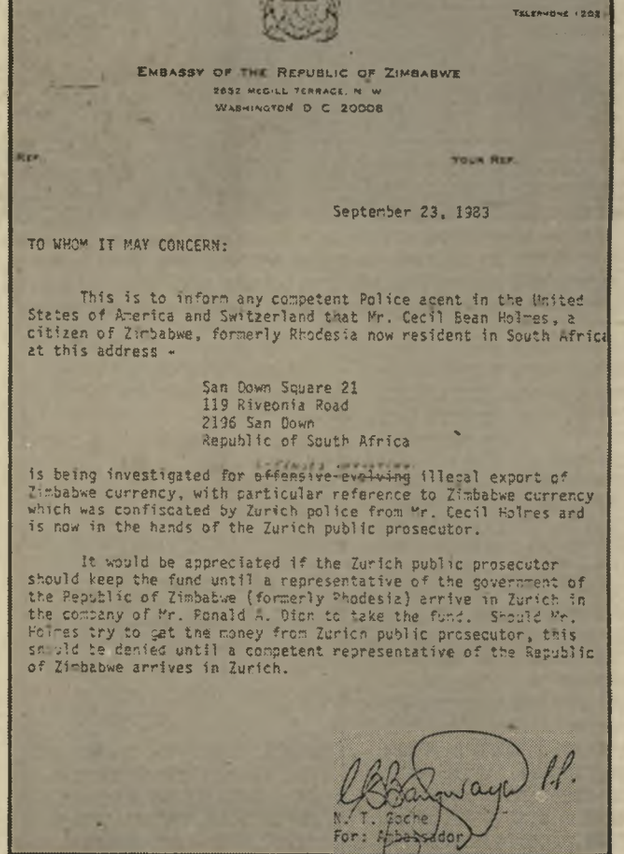

TELEPHONE (202)

EMBASSY OF THE REPUBLIC OF ZIMBABWE
2852 MCGILL TERRACE, N. W.
WASHINGTON D. C. 20008

REF. YOUR REF.

September 23, 1983

TO WHOM IT MAY CONCERN:

This is to inform any competent Police agent in the United States of America and Switzerland that Mr. Cecil Bean Holmes, a citizen of Zimbabwe, formerly Rhodesia now resident in South Africa at this address -

San Down Square 21
119 Riveonia Road
2196 San Down
Republic of South Africa

is being investigated for offensive-evolving illegal export of Zimbabwe currency, with particular reference to Zimbabwe currency which was confiscated by Zurich police from Mr. Cecil Holmes and is now in the hands of the Zurich public prosecutor.

It would be appreciated if the Zurich public prosecutor should keep the fund until a representative of the government of the Republic of Zimbabwe (formerly Rhodesia) arrive in Zurich in the company of Mr. Ronald A. Dion to take the fund. Should Mr. Holmes try to get the money from Zurich public prosecutor, this should be denied until a competent representative of the Republic of Zimbabwe arrives in Zurich.

N. T. Sache
For: Ambassador

מיכתב השגריר

מיכתב שגריר זימבאבווה בארצות־הברית למישטרות שווייץ וארצות־הברית, שבו הוא מבקש שהכסף של ארצו, שעוקל בשוויץ, יועבר לנציג רישמי מטעם ממשלת זימבאבווה. השגריר יופתע כשיתברר לו שהכסף נמסר לפליט הזימבאבווי, הולמס, שהבריחו לחוץ־לארץ שלא־כחוק.

המיליון שנתן לו באבני־חן) היא ערבות מספיקה להבטחת תשלום ההוצאות כשיתבקש," הצהיר מנג'ל.

בהמשך התזכיר הוא טען, שנודע לו שאין זה חוקי להחזיק בכסף זימבאבווי שהוצא שלא־כחוק מחוץ לזימבאבווה. לכן, הוא הצהיר, הוא פנה לקונסוליה בבית־המישפט המחוזי בתל־אביב. זה לא פתר את בעייתו, מכיוון שהליך מישפטי ממושך יהיה בעוכריו. מה גם שמנג'ל, ששהה באותו זמן בארץ, הצליח לצאת לארצות־הברית, למרות צו־עיכוב־יציאה שהוצא נגדו על־פי בקשת הולמס.

יורד ישראלי מפלורידה, פליט לבן מזימבאבווה, מישרד בלשים מתל־אביב, עורכי־דין משווייץ, אמריקה, ישראל וממשלת זימבאבווה רודפים מזה חצי שנה אחרי 1.4 מיליון דולארים

בבקשה לעיקול הוגש תצהיר של הולמס, שעליו הוא חתם ביום הראשון, ה־6 בנובמבר, ושבו הוא אמר: „כתוצאה מן ההסכם החדש נוצר מצב, שלפיו מהכספים שמכרתי למנג'ל אקבל בחזרה רק 740 אלף דולר זימבאבוויים, מתוך מיליון ו־234 אלף. כלומר, אוותר על שאר הכסף, ועוד הנני משלם 31 אלף דולר אמריקאיים, והכל תוך ניצול מצוקתי.

„ההסכם החדש מבוטל על־ידי בזאת, מחמת אילוץ, כפיה, עושק והשפעה בלתי־הוגנת, שהופעלו עלי על־ידי מנג'ל, ושבעטיים, בהתאם ליעוץ המישפטי שקיבלתי, אני זכאי לבטל את ההסכם."

העיקול ניתן כמבוקש, בשעה 6 בערב, בביתו של השופט עמוס זמיר. הפרקליט רץ לסניף הבנק ביפו, מצא במקום פקידה שהמתינה לבעלה, שיבוא לאסוף אותה. הוא מסר לה את הצו. היא טילפנה למנהל הבנק, וכך קיבל הצו תוקף עוד באותו הערב.

מנג'ל, לעומת זאת, לא הזדרז ללכת לבנק כדי למשוך את כספו. כאשר מאנשי־המישטרה במקום שיעצרו את הולמס על מעשה מירמה. הולמס לא נמצא. אך פרקליטו, דני הופר, הורד מהמטוס, עוכב ונלקח לחקירה. בידיו לא נמצאו הדולארים הזימבאבוויים. הם היו, כפי־הנראה, בכליו של הולמס, שיצא בוודאי משווייץ בדרך אחרת. הופר שוחרר אחרי זמן קצר, ואף קיבל מיכתב־התנצלות על שעוכב שלא ברצונו.

מנג'ל המרוגז ויתר על שיבה הביתה לארצות־הברית ובא לישראל, עם ידידתו בט, שהיתה עדה בציריך להעברת הכסף להולמס. הוא פנה ל־ביתר־המישפט בבקשה לבטל את העיקול. הוא טען, שלא יתכן שהולמס יטען ביום הראשון, שההוזה נחתם באילוץ ובכפיה, כאשר הוא חתם עליו למעשה רק למחרת.

„באותה השעה, בשתי ארצות שונות, פעלו באי־כוחו של הולמס מתוך הטעייה ומירמה," טען מנג'ל. „בציריך חתם עורך־דינו כי ההסכם קויים ויש ליתן הכסף לי, ובישראל טען באי־כוחו האחר של הולמס כי

ההסכם בטל — כל־זאת ביודעו כי יו
לפני־כן חתם הולמס על תצהיר שנ
הוא טוען בטלות ההסכם, מבלי שהית
לו כל כוונה לקיימו."

ביום הראשון השבוע דן השופ

זמיר בבקשת ביטול העיקול. הו
קיבל כמעט את כל טענותיו של מנג'
שנכח באולם בית־המישפט בתל־אבי
הולמס עצמו לא הופיע, והוא כנרא
נמצא בדרכו לדרום־אפריקה.

אמר זמיר: „ההסכם שנחתם ב
הולמס ומנג'ל נושא תאריך 7 בנובמב
וכך ברור הדבר שביום ה־6 בנובמב
יום לפני חתימת ההסכם, לא היתה כל
אפשרות של אילוץ חתימה על הולמ
כשעדיין לא היתה קיימת חתימ
כלל."

לדעת זמיר נראה שהולמס נר
תצהיר כוזב, וביקש מפרקליטו
המחוז להעביר למישטרה את הטיפר
בחקירת החשד של עדות־שקר.

השופט ביטל את העיקול הזמני וא
חייב את הולמס לשלם הוצאו
למנג'ל.

אך גם בשלב זה לא מסתיימ
הפרשה.

מנג'ל מתכוון להתלונן במישטר
נגד הולמס ועורכי־דינו, ולהגיש נגד
תביעת נזיקין גבוהה ביותר.

בן־ציון ציטרין